346

346.

இல்வாழ்க்கை

3-43

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
28 SEP 1943
MADRAS

623

623

திரு. வி. க.

இல்வாழ்க்கை

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
28 SEP 1943
MADRAS

ஆக்கியோர் :

திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுர்

301.426
N31

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை

உரிமை ஆக்கியோருடையது

1943

முன்னுரை

வாழ்க்கைக் கூறுகள் பல. அவைகளுள் உயிரா யிருப்பது இல்வாழ்க்கை. பிற எல்லாம் கருவி, கரணம், நாடி, நரம்பு, உடல் முதலியன போன்றன.

இல்வாழ்க்கையே இயற்கை வாழ்க்கை. இயற்கை எப்படியிருக்கிறது? ஆண் பெண் மயமாயிருத்தல் கண்கூடு. பெண் ஆணுடனும், ஆண் பெண்ணுடனும் சேர்ந்து வாழ்வதே இயற்கைக்கு அரண் செய்வதென் பதை ஈண்டு விரித்துக்கூற வேண்டுவதில்லை.

"ஆனந்த வெள்ளத் தழுந்துமோர்
ஓருயிர் ஈருருக்கொண்
டானந்த வெள்ளத் திடைத்திளைத்
தாலொக்கும்.........."

எனவரூஉம் மாணிக்கவாசகரின் திருமொழி உன்னற் பாலது.

எனது அருமைப் புதல்வன் - திருவளர்செல்வன் - வயித்தியநாதன், பி. ஏ., இந்நகர் - திரு. ராம. சுப. சுப்பிர மணியன் செட்டியார் புதல்வி - திருவளர்செல்வி - மீனாக்ஷியை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்க உறுதிசெய்

யப்பட்டது. அவ்வுறுதிப்படி சுபானு ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் கஎ-ம் நாள் (2-9-43) வியாழக்கிழமை நடைபெறும் திருமணத்தில் இல்வாழ்க்கையைப்பற்றி ஒரு நூல் வெளியிட வேண்டுமென்ற விருப்பம் என்னுள் எழுந்தது. அவ்விருப்பம் திருவாளர் - திரு. வி. கலியாணசுந்தரனுர்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அவர் இந்நூலைத் திருமணத்தின்போது பயன்படுத்திக் கொள்ளுமாறு இசைந்தனர். அவர்க்கு எனது நன்றி உரியதாக. இல்வாழ்க்கை வெல்க! திருமணம் ஓங்க! மணமக்கள் வாழ்க!

இராயவரம்
8-8-43

அள. ப. பழனியப்ப செட்டியார்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
28 SEP 1943
MADRAS

மண்ணி னல்ல வண்ணம்
    வாழலாம் வைகலும்
எண்ணி னல்ல கதிக்கு
    யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணினல் லஃதுறுங்
    கழுமல வளநகர்ப்
பெண்ணினல் லாளொடும்
    பெருந்தகை யிருந்ததே.

—சம்பந்தர்

மாதர்ப் பிறைக்கண்ணி யானை
மலையான் மகளொடும் பாடிப்
போதொடு நீர்சுமந் தேத்திப்
புகுவா ரவர்பின் புகுவேன்
யாதுஞ் சுவடு படாமல்
ஐயா றடைகின்ற போது
காதன் மடப்பிடி யோடுங்
களிறு வருவன கண்டேன்
கண்டே னவர்திருப் பாதங்
கண்டறி யாதன கண்டேன்.

—அப்பர்

OFFICE OF THE REGISTRAR OF BOOKS
28 SEP 1943
MADRAS
631

இல்வாழ்க்கை

இறையுளமும் இல்லறமும்

இறை உளத்தின் நோக்கமென்னே? இல்லறத்தின் நோக்கமென்னே? இவ்விரண்டிற்குமுள்ள தொடர்பு யாது? என்று பிரித்துப் பொருளை ஆராய்வோமாயின் 'இறை உளமும் இல்லறமும்' என்பதன் உள்ளக்கிடக்கை செவ்விதிற் புலனுகும்.

இறைவன் எவன் என்பதைப்பற்றி விரித்துரைத்தல் வேண்டுவதில்லை. யாண்டும் நீக்கமின்றி உறைகின்ற ஒருவனே இறைவன். அவன் உயிர்களின் கண்களினின்றும் எல்லாவற்றையுங் காண்கிருன்; செவிகளினின்றும் எல்லாவற்றையுங் கேட்கிருன். எல்லாவற்றையும் ஆட்டுவிப்பவன் அவனே என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். அவனுக்குமேல் ஒரு பொருளும் இன்மையால், அவனை இறைவன் என்று உலகம் போற்றுகிறது.

இறைவன் இன்பம்

இறைவன் எல்லாஞ் செய்ய வல்லவன் என்று அவன் இயல்புணர்ந்த சான்றோர் கூறியிருக்கிறார். இறைவனுக்கு எல்லாம்வல்ல இயல்புண்மை எதனால் விளங்குகிறது என்பது கருதற்பாற்று. அவன் என்றுந் துன்பமில்லா இன்ப வடிவினனாயிருத்தலான், அவன்பால் எல்லாஞ் செய்யவல்ல தன்மை இயல்பாய் அமைந்து கிடக்கிறது. துன்பத்தால் பீடிக்கப்பட்ட ஒருவன், எல்லாஞ் செய்ய வல்லவனாகான். துன்பத்திற்குத் தோற்றக் கேடுகளுண்டு. இன்பத்திற்கோ அவை யில்லை. இறைவன் இன்பம் என்பதனை *'ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த இன்பமே' என்று மணிவாசகனார் விளக்கியிருத்தல் காண்க.

---

*மாறிநின் றென்னை மயக்கிடும் வஞ்சப்
புலனைந்தின் வழியடைத் தமுதே
ஊறிநின் றென்னுள் எழுபரஞ் சோதி
உள்ளவா காணவந் தருளாய்
தேறலின் தெளிவே சிவபெரு மானே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஈறிலாப் பதங்கள் யாவையுங் கடந்த
இன்பமே என்னுடை அன்பே.

இறையுளமும் இல்லறமும்

இறைவன் உள்நோக்கு

இறைவன் இன்ப மயமாயிருப்பதனுல் உயிர்களாகிய நமக்கு என்ன பயன் என்று ஒரு வினு எழலாம். இறைவன் திருவருளேயே திருமேனியாகக் கொண்டு உயிர்கள் உய்யும்பொருட்டு ஆனந்தத் தாண்டவம் புரிபவன். ஆதலால் அவன் தனது இன்பத்தை உயிர்களும் நுகர்தல் வேண்டும் என்னும் உள்ளமுடையவனு யிருக்கிருன். எனவே, இறைவன்றன் உள்நோக்கு, உயிர்களின் துன்ப நீக்கத்துக்கும் இன்ப ஆக்கத்துக்கும் செந்நெறி கோலிக் கொண்டிருப்பது என்று சொல்லலாம். இனி அச் செந்நெறி யாது என்பதைச் சிறிது ஆராய்வோம். இவ்வாராய்ச்சியால் இல்லறத்தின் நோக்கம் இனிது புலனுகிவிடும்.

குறிக்கோள்

இல்லறமென்பது ஒருத்தியும் ஒருவனும் கூடி வாழும் வாழ்வு என்று உலகிலுள்ள எவரும் கூறுவர். ஒருத்தி ஒருவனேடு கூடி வாழும் வாழ்வு எற்றுக்கு என்று சிறிது சிந்திப்போமாயின், அஃது உயிர்களின் துன்ப நீக்கத்துக்கும் இன்ப ஆக்கத்துக்கும் உறுதுணே செய்வது என்பதை உணரலாம். இறைவனது திருவுள்ளக் கருத்தையும் இல்லறத்தின் நோக்கத்தையும் ஒருமைப்படுத்திக் காட்டுவது

இக்கட்டுரையின் குறிக்கோள் ஆதலின், இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை முறை முறையே ஆராயவேண்டுவது அநாவசியம். அத்தொடர்பை உணர்த்த மேலே தொகையாகக் குறிப்பிட்ட இறைவனுளம் என்பதையும் இல்லறம் என்பதையும் சிறிது விரித்துரைக்க முயல்கிறேன்.

படைப்பு

இறைவன் உயிர்களின் துன்ப நீக்கத்தையும் இன்ப ஆக்கத்தையும் கருதிப் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அருளல் என்னும் ஐந்தொழில் புரிகிறான் என்று மறைகள் முழங்குகின்றன. உலகிலுள்ள பல சமயத்தாரும் படைப்பை ஒத்துக் கொள்கிறார்; ஆனால் படைப்பு நிகழ்ச்சி கூறுமிடத்து ஒருவரோடொருவர் மாறுபட்டு வேறுபடுகிறார். அக்கருத்து வேற்றுமையில் கவலை செலுத்த வேண்டுவதில்லை.

ஆண்டவன், உலகு உயிர்களைப் படைக்கிறான் என்பதொன்றே ஈண்டுக் கவனிக்கற்பாற்று. ஆண்டவன் படைக்கிறான் என்பதைக் கொண்டு, இல்லாத ஒன்றை அவன் படைக்கிறானென்று கோடலாகாது. உள்ள ஒன்றையே ஆண்டவன் தோற்றுவிக்கிறான். உள்ளதற்கே தோற்றம் உண்டு.

இறையுளமும் இல்லறமும்

உள்ள ஒன்றை ஆண்டவன் தோற்றுவிப்பா னேன் என்னும் கேள்வி எழாமற்போகாது. ஆண்டவன் துன்பமில்லா இன்ப வடிவினன் என்பது மேலே சொல்லப்பட்டது. அவ்வின்பத்தை உயிர்களுக்கு ஊட்டவே ஆண்டவன் படைப்புத் தொழிலை மேற்கொள்கிறான். உயிர்கள் அவ்வின்பப் பொருளாயின், ஆண்டவன் படைப்புத் தொழிலுக்கே இடமில்லாமற் போகுமன்றோ? உயிர்கள் இன்பப்பொருளா, துன்பப் பொருளா என்றொரு வாதம் உண்டு, அவ்வாதப்போர் நீண்ட காலமாக நிகழ்ந்து வருகிறது. அவ்வாதத்தில் ஈண்டுத் தலைப் பட யான் சிறிதும் விரும்புகிறேனில்லை. உயிர்கள் இன்பப் பொருளெனக் கூறுவோரும், விவகாரத்தில் உயிர்கட்குத் துன்பமுண்டு என்று கூறுகிறார். இவ் வுலகில் வாழும் நாம் விவகார நிலையிலிருந்து ஒன்றை ஆராயவேண்டுமேயன்றிப் பாரமார்த்திக நிலையைக் குறித்துப் பேசுவது வீண்பொழுது போக்குவதாகும். இவ்வுலகிலிருந்தே பாரமார்த்திக நிலையைப்பற்றிப் பேசுவோர் பேசுக; எழுதுவோர் எழுதுக. இன்ப துன்ப உணர்ச்சியையுடைய சிறி யேன் அப்பேச்சுக்கும் எழுத்துக்கும் சேயன். இந் நிலையிலுள்ள எனக்கு ஆண்டவன் படைப்புத் தொழில் உயிர்களின் துன்ப நீக்கத்துக்கும் இன்ப ஆக்கத்துக்கும் நிகழ்வதென்றே தோன்றுகிறது.

உடலுக்கு முன்னர் உயிர் நிலை

உடலோடு கூடும் வாழ்வு பெறுதற்கு முன்னர், உயிர் எத்தன்மையதாய் இருந்தது என்பதை விரிவாக ஆராய வேண்டுவதில்லை. *'காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற கண்ணிலாக் குழவியைப் போல்' எனவரூஉந் தாயுமானர் திருவாக்கு உயிர்களின் முன்னைய நிலையை அறிவுறுத்துவது காண்க. இருள் துன்பத்தில் வீழ்ந்து கிடக்கும் உயிர்களை, அருள் இன்பத்தில் சேர்க்கவே, எல்லாம்வல்ல எம்

---

*காரிட்ட ஆணவக் கருவறையில் அறிவற்ற
கண்ணிலாக் குழவி யைப்போல்
கட்டுண் டிருந்தஎமை வெளியில்விட் டல்லலாங்
காப்பிட் டதற் கிசைந்த
பேரிட்டு மெய்யென்று பேசுபாழ்ம் பொய்யுடல்
பெலக்கவிளை யமுத மூட்டிப்
பெரியபுவ னத்தினிடை போக்குவர வுறுகின்ற
பெரியவிளை யாட்ட மைத்திட்
டேரிட்ட தன்சுருதி மொழிதப்பில் நமனைவிட்
டிடருற உறுக்கி இடர்தீர்த்
திரவுபக லில்லாத பேரின்ப வீட்டினில்
இசைந்துதுயில் கொள்மின் என்று
சீரிட்ட உலகன்னை வடிவான எந்தையே
சித்தாந்த முத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிண மூர்த்தியே
சின்மயா னந்த குருவே.

பெருமான், உயிர்கட்குத் தநு கரண புவன போகங்களைக் கொடுக்கிறான். இத்தநு கரண புவன போகங்கள் எற்றுக்கு? உயிர்களின் துன்ப நீக்கத்திற்கல்லவோ? மாயா காரியமாகிய தநு கரண புவன போகங்களின் வாயிலாக உயிர்கட்கு இன்பமூட்ட இறைவன் கொண்டுள்ள திருவுளப்பான்மையை ஏழையேன் விளக்கவல்லனோ?

இல்லறம்

ஆண்டவன், உயிர்களின் இன்பம் நாடி உடலோடு கூடிய வாழ்வை அவைகட்குக் கொடுக்கிறான் என்பதை அறிஞர் பலரும் ஏற்றுக்கொள்வர். தநு கரண புவன போகங்களை இறைவன் உயிர்கட்கு எவ்வழியில் கொடுக்கிறான் என்பதை ஏற்றுக்கொள்வதில் சிற்சில கருத்துவேற்றுமைகள் உண்டு. நூலளவில் தம் மதங்கொண்டு வாதப்போர் புரிவோர்க்கு வணக்கமொன்றே செலுத்த வல்லேன். இயற்கைக்கும் அளவைக்கும் அநுபவத்துக்கும் மாறுபட்ட கருத்து எதுவாயினும் அதை ஏற்றுக்கொள்ள என் மனம் ஒருப்படாது. இறைவன் உயிர்கள் பொருட்டு உடல் வாழ்வை எதன் வாயிலாக நல்குகிறான் என்பதை விளக்க எவ்வளவை வேண்டும்? காட்சியளவை ஒன்றே சாலும். எனது அருமைத் தந்தையும் தாயும் ஒன்றுபட்டு இல்லறம் நடத்தாதொழிந்திருப்பரேல் யான் இவ்வுலகில்

தோன்றியிருப்பனே? மாயா காரியமாகிய எனது உடலை ஆண்டவன் என் தாய் தந்தையர் ஏற்ற இல்லற வழியான் எனக்கு நல்கியிருக்கிருன் என்பதை விளங்க உரைத்தலும் வேண்டுமோ? இவ்வாறே ஒவ்வொருவரும் தத்தம் பிறப்பு வரலாற்றை ஆராய்வாராயின், இல்லறத்தின் நோக்கம் இனிது விளங்கப் பெறுவர். உயிர்கள் படைப்பிற்கு இல்லறமல்லாத வேருேர் அறத்தை எனக்கு எவரேனும் காட்டுவாராயின், அதைப்பற்றி ஆராய்ந்து உண்மை காண முயல்வன்.

பெண் - ஆண் கூட்டுறவு

உயிர்கள் பெண் ஆண் வடிவங்களாகத் தொன்றுதொட்டுத் தோன்றி வருகின்றன. புல் முதல் மக்களீருகவுள்ள எல்லா உயிரும் பெண் ஆண் வடிவமாக இருத்தல் கண்கூடு. உயிர்கள் பெண் ஆண் வடிவமாகத் தோன்ருவிடின், பெண் ஆண் கூட்டுறவிற்கு இடம் இராது. பெண் ஆண் கூட்டுறவு இல்லையேல் உயிர்கள் எங்ஙனம் தோன்றும்? ஆண்டவன் உயிர்களை எங்ஙனம் இன்பக் கரை ஏற்றுவன்? அவன் திருநோக்கத்திற்கே இடையூறு நேரும். ஆகவே, இல்லறமென்னும் பேரறம், கடவுள் உளக்கருத்தை நிறைவேற்றும் பெருங் கருவி என்பது கவனிக்கற்பாற்று. இல்லறமில்லையேல் கடவுள் திருநோக்கம் நிறைவேறுமோ?

இறையுளமும் இல்லறமும்

ஆண்டவன் திருவுள்ளக்கிடக்கையை நிறைவேற்றும் இல்லறமே செந்நெறி என்க. அதைச் சிறுநெறி என்று கூறுவோர் பெரியரோ சிறியரோ என்பதை நேயர்களே தீர்மானித்தல் வேண்டும். இல்லறம் இறைவன் திருநோக்கத்தை நிறைவேற்றவல்ல இயற்கைச் செந்நெறி என்பதை இன்னும் விளக்க வேண்டுவதில்லை. இத்தகை நல்லறத்தை வெறுப்போர் செயற்கை நரகில் வீழ்வோராவர். ஆதலால், மக்கட் பிறவி எய்தினோர் ஒவ்வொருவரும் இல்லற மேற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன்.

'உயர்ந்த' வேதாந்தத்தையும் 'மேலான' துறவறத்தையும் பேசும் மகன், தாய் தந்தையர் உதவியின்றித் தான் எவ்விடத்தினின்று முளைத்தான் என்பதை ஆராய்ந்து பார்ப்பானாக. தாய் தந்தையர் வாயிலாக உடல் வாழ்வு பெற்று, இவ்வுலகிலுள்ள இன்பங்களைத் துய்த்துப், பின்னை மேலாம்பதவி எய்த முயலும் இச்செம்மகன், தன்னைப்போல் ஏனைய உயிர்களும் உடல் வாழ்வுபெற்று, இவ்வுலக இன்பந் துய்த்துப், பின்னைப் பெரும் பதவி எய்தத் துணைநிற்க வேண்டுமா? வேண்டாமா?

ஒருவன் மனைவியோடு கூடி வாழாமையான், சில உயிர்கள் துன்ப நீக்கத்துக்கே இடம்பெறு தொழிகின்றன. அப் பாவம் யாரைச் சாரும்?

இல்லறத்தை வெறுத்த சிறியோனையன்றோ சாரும்? மேலும் இவன் கடவுள் நியதிக்கு மாறுபட்டு நடக்கிறவனும் ஆகிறான். எப்படி? மனிதப்பிறவி தாங்கிய பயனால் பெறத்தக்க இன்பத்தை இவன் நுகர்கிறான். இதேபோல இன்னும் உடல் தாங்காது காரிட்ட ஆணவத்தில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் உயிர்களும் அவ்வின்பத்தை நுகர்தல் வேண்டாமா? இல்லறத்தை ஏலாது இவன் அந் நுகர்ச்சியைத் தகைபவனாகிறான். இவன் இறைவன் நியதி வழி எங்ஙனம் நிற்பவனாவன்? இல்லறத்தை ஏலாத ஒருவனை, இறைவன் திருவுளக் கருத்தை நிறைவேற்றாதவன் என்றும், உடல் வாழ்வு பெறாத உயிர்களை வருத்துகிறவன் என்றும், வன்கணாளன் என்றும், தன்னலத்தன் என்றும் யான் பறைசாற்றிக் கூறுவேன். அதனால் ஒருவேளை பாவம் விளையுமானால், அதையும் ஏற்கச் சித்தமா யிருக்கிறேன்.

அன்பு வளர்ச்சி

இல்லறத்தால் பெறற்கரிய பேறு எவ்வாறு பெறுவது என்று சிலர் கேட்கின்றனர். ஆணவச் சிறையில் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் உயிர்களின் விடுதலைக்கென ஏற்பட்ட நல்லறமே இல்லறம் என்பதை மேலே எடுத்துக் காட்டியுள்ளேன். இவ்வுண்மையைச் சிறிது விரித்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

இறையுளமும் இல்லறமும்

ஒருவன் இளைஞனா யிருக்கும்போது, அவன் பெரிதும் தன்னைத் தானே நேசிக்கிறான். இஃது உலக இயல்பு. 'அவனே பின்னை மனத்திற் கினியைந்த இல்லாளோடு கூடிவாழும் மனையறத்தை மேற் கொள்ளும் போது, தன்னைத்தான் எவ்வாறு நேசித்து வந்தானோ, அவ்வாறே தன்னில்லக் கிழத்தியையும் நேசிக்கத் தொடங்குகிறான். ஒருயிரிடத்துக் கட்டுப்பட்டுக் கிடந்த அன்பு, இப்பொழுது மற்றோருயிரிடத்தும் பாய்ந்து நிற்கிறது. பின்னை இருவருஞ் சேர்ந்து சேய்களை ஈனுகிறார். இவ்விருவர் மாட்டும் உலவிக்கொண்டிருந்த அன்பு, இப்பொழுது சேய்களிடத்தும் புகுந்து பாய்வது காணலாம். உலகில் ஒருவன் மறவினை நிகழ்த்தும்போது, அவனைப் பார்த்து உலகோர் என்ன சொல்கிறார்? 'அடா! பிள்ளை பெறாத பாவி!' என்றன்றோ சொல்கிறார்? இதன் பொருளென்னை? பிள்ளை பெறாதவன் அன்பில்லாதவன் என்பதன்றோ? இதனால் அன்புக்கு ஊற்றாயிருப்பது இல்லறமென்பது நனி விளங்குகிறது. தன்மாட்டும், மனைவிமாட்டும், மக்கள்மாட்டும் கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கும் அன்பை, அவ்வந்நிலையில் ஒருவன் ஒடுக்கிக் கொள்வானாயின், அவன் இன்பப் பேற்றை எய்துவோன் ஆகான். ஆனால் இல்வாழ்வும் பிள்ளைப்பேறும் பிறவும் ஒருவனது அன்பைக் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. அவை, பிற உயிர்களிடத்தும் அன்பு செலுத்து

மாறு தூண்டிக்கொண்டே யிருக்கும். இஃது இல்லறத்தின் இயல்பு.

துறவு நுட்பம்

துறவறம் என்பதென்னை? சுருங்கச் சொல்ல முயல்கிறேன். இல்லறமே துறவறம். இல்லறத்தில் பல கூறுகளுண்டு. அவைகளின் முடிந்த ஒன்று துறவு. துறவு இல்லறத்தின் முழுநிலை (Perfection) என்க. இல்லறத்தின் முழுநிலை எது? எல்லா உயிரையும் தன்னைப்போலக் கருதி முழு அன்பில் உறைந்து நிற்பது இல்லறத்தின் முழு நிலையாகும். தன்னைப் போலவும், தன் மனைவி மக்கள் உற்றார் உறவினரைப் போலவும் மற்ற உயிர்களையும் நேசிக்கிறவன் எவனோ அவனே இல்லறத்தின் முழுநிலை கண்டவன். அவனே துறவறத்தானவன். எல்லாவற்றையும் வெறுத்துக் காட்டுக்கு ஓடுகிறவன் எங்ஙனம் துறவறத்தானதல் கூடும்?

துறவு என்பது உலகை விடுத்து உயர உயரப் பறப்பதன்று. எல்லா உயிர்களையும் தன்னைப்போல் நேசிக்கும் ஒரு பெரும் நிலையே துறவாகும். இந்நிலைக்குத் துணை புரியவல்ல இல்லறத்தையா வெறுப்பது? திருவள்ளுவர் திருக்குறளை நன்காராய்ந்தால் இவ்வுண்மை காணலாம். அன்னார் 'அழுக்காறவா வெகுளி இன்னாச்சொல்

நான்கும் - இழுக்கா வியன்ற தறம்' என்றும், 'மனத்துக்கண் மாசிலனுதல் அனைத்தறன்' என்றும், அற இயல்பு கூறி, மனமாசகற்ற முதற்கண் இல்லறத்தைக் குறித்துப், பின்னை அதற்குரிய வாழ்க்கைத் துணை நலத்தை அமைத்து, அதற்கு மேல் மக்கட்பேற்றைப் பெய்து, பின்னே அன்புடைமையை வகுத்திருத்தல் காண்க. அன்புடைமை வளர்ந்து வளர்ந்து முடிவில் எல்லா வுயிரையும் நேசிக்கும் பேரறநிலை பெறுவிப்பதை வள்ளுவர் துறவறத்தால் விளக்கி யிருப்பதைக் கூர்ந்து நோக்கல் வேண்டும். இம்முறையை ஈண்டு விரிக்கிற் பெருகும். இல்லறம், முழு அன்பு வளர்ச்சிக்கு ஊற்றுயிருக்கும் உயர்வுடையதென்பதே இங்குக் கவனிக்கற்பாலது. படிப்படியாக அன்பு வளரவளர அதற்கேற்றபடி அறியாமை தேய்ந்து தேய்ந்து அகலும். அன்பு வளர்ச்சிக்கும் அறியாமைத் தேய்வுக்கும் காரணமாயுள்ள இல்லறத்தை இழிவாகக் கருதுவது பெரும் பாவம்.

தன்னலம்

உண்மையாகப் பிறர்நலம் நாடும் எவனும் உலகை வெறுத்துக் காட்டுக்கு ஓடான். காட்டுக்கு ஓடுகிறவன் தன்னலத்தான் என்பதை நேயர்கட்கு விளக்க வேண்டுவதில்லை. தன்னலம் நாடிக் காட்டுக்கு ஓடுவோன் எப்படி உய்ந்து விடுவான்? அவன்

பெண்ணோடு வாழும் பேற்றை இழந்தமையால், அவன் உள்ளத்தைப் பெண்ணாசை முதலிய நசைகள் அலைத்துக்கொண்டே யிருக்கும். அவைகளால் குலைவுறும் அன்னான் மறைவாகக் கூடாவொழுக்கத்தை மேற்கொள்ளும் அநியாய வாழ்வில் தலைப்படுவோன் ஆகிறான்; இங்கே பெண்ணை வெறுத்த பாவத்தை அநுபவிக்கிறான் பாவி!

சிலர் தீயொழுக்கத்தின் பாற்படாது வேறு வழிகளில் பெண்ணின்பத்தை வெறுக்க முயல்கிறார். அவ்வழிகள்: மருந்துண்ணல், இயற்கைக்கு மாறுபட்ட செயல்கள் முதலியனவாம். தன்பால் இயற்கையாக எழும் இன்ப உணர்வை அழிக்க மருந்துண்ணலும் - வேறு பல செயற்கை வினைகள் நிகழ்த்தலும் - மகன் வாழ்வைக் கெடுத்து, விரைவில் அவனைக் காலன் உலகிற்கு அனுப்பும். பெண்ணுடன் கூடி வாழும் ஒருவன் நோயின்றி வாழ்வதோடு கூர்த்த மதியுடையனாயும் வாழ்வன். ஆண் பெண்ணுக்கெனவும் - பெண் ஆணுக்கெனவும் - ஏனைய இயற்கைப் பொருள்களைப்போலக் கடவுளால் படைக்கப்பட்டனவாம். ஒருவரோடொருவர் கூடி இன்ப வாழ்வை நடாத்துதற்கு ஏற்றவாறு இயற்கை அமைப்புகளும் ஒழுங்கு படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இவ்வியற்கை ஒழுங்கு முறைக்கு மாறுபட்டு வாழ்கிறவன் உடல் சாக்கடைபோல் நாறும். அன்பு வளர்ச்சிக்கு இல்லறத்தை ஏற்று, உயிர்களை

என்று, அவைகளின் துன்பத்தைப் போக்கி, இம்மை மறுமைப் பயன்களை அடைய முயலும் ஒருவனே இறைவன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும் அடியவனாவன்.

அகப்பொருள்

நமது நாட்டில் உலகை வெறுத்து ஓடும் துறவு என்பதொன்று, பின்னைப் பௌத்த சமண சமயக் குரவன்மாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. பண்டை நாளில் பெண்ணை வெறுக்கும் போலித் துறவு நமது தமிழ் நாட்டிடை நிலவியதாகத் தெரியவில்லை. பெண்ணை வெறுக்கும் ஒரு நெறி, தமிழ் நாட்டுக்கு உரியதாயின், தமிழ் நாட்டில் அகப் பொருளியல் தோன்றியிராது.

அகப்பொருளும் மக்கள் வாழ்வில் ஊடுருவி நீண்ட காலம் நிற்கவில்லை. அதன் நுட்பம் நாளடைவில் மக்கட்குப் புலனாகா தொழிந்தது. அதற்குக் காரணங்கள் பலவுள. அவைகளுள் சிறந்தது, பெண் இன்பத்தையும் - இயற்கை அழகையும் - வெறுத்தல் வேண்டும் என்றெழுந்த போலிஞான உணர்வாகும். அவ்வுணர்வு, நமது நாட்டின் இயற்கை ஆராய்ச்சியை - இலக்கியப் பெருக்கை - பாச்சுவையை - வேறு பல இன்பத் துறைகளை - இறந்துபடச் செய்தது.

பெண் தெய்வம்

இல்லறத்திற்கு உயிர்போன்ற பெண்ணை இழிவாகக் கருதும் மடமை, நாட்டைவிட்டு என்று அகலுமோ அன்றே நாட்டிற்கு நலம் விளையும். உயிர்களின் தோற்றத்துக்கு நிலைக்களனாயுள்ள தாயையா குறைகூறுவது? ஒரு பெரியார், 'திங்கள் மலர், பாட்டு, பெண், கிறிஸ்து ஆகிய இவ்வைந்தும் தம்முள்ளத்திற்கு இன்பூட்டும் பொருள்கள்' எனக் கூறியுள்ளார். யான் இவ்வைந்தும் பெண்ணே என்று சொல்வேன். அழகிய திங்களையும், செழிய மலரையும், இன்பப் பாட்டையும், அன்புக் கிறிஸ்துவையும் பெண் தெய்வத்தினிடத்தில் காண்கிறேன். அத்தகைப் பெண் தெய்வத்தைப் பேயெனவும், நாயெனவும், மலமெனவும் பேசுவதைக் கேட்பதே பெரும் பாவம். பெண்ணைத் தெய்வமாகப் போற்றுவதினுஞ் சிறந்த ஞானம் வேறொன்றுளதோ? பெண்ணினிடத்து விலங்கின்பம் இருப்பதாகக் கருதி, அவ்வழியில் அறிவைச் செலுத்துகிறவன் மனித நிலையினின்றும் இழிந்தவனாவன். உண்மையாகப் பெண்ணின்பால் குற்றமில்லை. ஆண்மகன் உள்ளத்துள்ள குற்றம் பெண்ணைச் சிறுமையாகக் கருதச் செய்கிறது. குற்றமிலா ஆண்மகனுக்குப் பெண், தெய்வமாகத் தோன்றுவள்.

காதல்

பெண் பேரின்பப் பொருள் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை. காதல் நுட்பம் தேர்ந்தோர்க்கு இவ்

வுண்மை இனிது புலனுகும். காதற்றன்மை யுண ராக் காமுகரைப்பற்றி ஈண்டு ஒன்றுங் கழற வேண் டுவதில்லே.' இப்பாவிகள் உள்ளமட்டும் பெண் உல குக்குச் சிறுமையே விளேந்து கொண்டிருக்கும்; தீ யொழுக்கமும் பெருகிக் கொண்டிருக்கும். பண் டைக் காலத்தில் காதல் மணம் நிகழ்ந்து வந்தமை யான் தீயொழுக்கமும் பெருகவில்லே; பெண்ணுல குக்குஞ் சிறுமை நேரவில்லே. காதலின்பம் மக்கள் வாழ்வைத் தூய்மைப்படுத்தி வந்தது.

காதலற்ற காமத்தில் இன்பம் உண்டோ? இன்பம் என்பது காம உணர்வைக் கடந்து நிற்பது; காதலில் படிந்து கிடப்பது. 'கண்டுகேட் டுண்டு யிர்த் துற்றறியும் ஐம்புலனும்-ஒண்டொடி கண்ணே யுள' எனவரூஉம் திருவள்ளுவர் செம்மொழியின் பொருளே ஓர்க. ஓரின் காதலின்பத்தின் பெற்றி செவ்விதிற் புலப்படும். ஆண்டவனேடு நட்புக் கிழமை பூண்டொழுகிய வன்தொண்டப் பெருந் தகையாரும் 'பண் மயத்த மொழிப் பரவை சங்கி லிக்கும் எனக்கும் பற்ருய பெருமானே மற்ருரை யுடையேன்' என்று தமக்கும் தமது இன்னுயிர்க் காதல் கிழத்திமார்க்கும் உற்றிருந்த நேயம் கடவுள் நேயம் என்பதை விளங்க ஓதியுள்ளார். காதல் மணம் இறந்துபட்டுள்ள இந்நாளில், பெண்ணி னிடத்துள்ள கடவுட்டன்மையை அறிதல் அரிதே.

இன்பம்

பழந்தமிழ் மக்கள், அறம் - பொருள் - இன்பம் - என்னும் மூவகைப் பேற்றையே அடைய முயன்று வந்தார்கள். பின்னை மக்கள் இயற்கை வாழ்வை விடுத்துச் செயற்கை வாழ்வில் தலைப் பட்ட நாள்தொட்டு, அவர்கள் மூன்றாவதாய இன் பத்தைச் சிற்றின்பமெனவும் பேரின்பமெனவும் இருகூறு படுத்தினார்கள். பண்டைநாளில் இன்பம் என்னும் ஒன்றில், சிற்றின்பம் - பேரின்பம் - என்னும் இரண்டும் அடங்கி யிருந்தன. பின்னாளில் இரண்டாகப் பிரிந்த ஓரின்பத் தேன் பெண் வாயி லாகப் பிலிற்றிக் கொண்டிருந்தது. இத்துணைப் பெருமை வாய்ந்த பெண்ணையா வெறுப்பது? பழிப் பது? அறியாமை! அறியாமை!! அகப்பொருள் தோன்றப் பெற்ற தமிழ்நாடே! நீயுமா பெண்ணைப் பழிக்கின்றாய்? நினது இயல்பு அஃதன்று.

காந்தியடிகள்

காலநிலை தேசநிலை முதலிய நிலைகளை நோக்கி, 'இல்லற வாழ்வு வேண்டாம்' என்று சிற்சில அறி ஞர் அவ்வப்போது கூறுவதுண்டு. அக்கூற்றை அழியா அறநெறியாகக் கோடல் ஆகாது. மனைவி யோடு கூடி வாழாத ஒரு கூட்டத்தார் சேவை வேண்டப்படும்போது, அறிஞர் இல்லறம் ஏலாது

பிறர்க்கு உழைக்கப் புகுவது வழக்கம். அப்பெரியோர், பிறர் நலம் நாடி, பெண்ணோடு வாழும் வாழ்வைத் துறப்பதால் கேடு விளையாது. அவர் தீயொழுக்கத்திலும் வீழ்ந்து இடர்ப்படார். இந் நாளில் மகாத்மா காந்தி மணவினை வேண்டா மென்று சொல்கிறார். எக்காரணம்பற்றி அவர் அவ்வாறு சொல்கிறார் என்பதை ஆராய்தல் வேண்டும். கடவுள் திருவுள்ளக் கருத்துக்கு மாறுபட்டு நின்றுதல், பெண்ணைப் பழித்தா தல் காந்தியடிகள் அவ்வாறு கூறுகின்றாரில்லை. நாடு உரிமை யிழந்து வறுமையாம் சிறுமைக் குழியில் வீழ்ந்து இடுக்கணுறும் இவ்வேளையில், குழந்தைகளைப் பெற்று அவைகளைப் பாதுகாத்து அறவழியில் வளர்க்கப் போதிய பொருள் வருவாயின்றி அல்லற்படுவதை நிறுத்தவேண்டி, இரக்க மேலீட்டான், மணவினை வேண்டாமென்று அடிகள் அறைகிறார். காலநிலை நோக்கி, ஒரு பெரியார் வெளியிடும் கருத்தை, என்றும் நிலைபேறுக நிலவும் அழியா மூலக் கருத்தாகக் கொள்ளுதல் தவறு. உரிமைப் போருக்கு எப்பற்றுமில்லா இளைஞரைப் பண்படுத்தவும், நாட்டில் சின்னாள் மணவினை நிறுத் தப்படல் வேண்டுமென அடிகள் சொல்கிறார். காலநிலைக்கு ஏற்றவாறு அடிகள் பகர்ந்த அறவுரையைப், பெண்ணை என்றும் பழித்துக் கூறும் பாவிகள் ஆண்டு, உலகை ஏமாற்றலாகாது.

தாகூர்

இதுபோழ்து உலகு புகழ் கவியரசரும், இந்திய மணியும், வங்கச் செல்வமுமாகிய கவிச்சக்கரவர்த்தி ரவீந்திரநாத் தாகூர் யாத்துள்ள பாக்களின் கருத்துக்கள், பழந்தமிழ் மக்களின் இன்ப வாழ்வை நினைவூட்டுகின்றன. தாகூர் எதையும் வெறுக்குமாறு அறிவுறுத்துகிறாரில்லை; எதையும் பொய்யென்று புகல்கிறாரில்லை; எல்லாவற்றையும் இறைவன் வடிவமாகக் கொள்ளுமாறு கூறுகிறார். அவரது போதனை இந்தியாவைப் பழைய நிலைக்குக் கொண்டுவரும் என்று உறுதியாக நம்புகிறேன்.

போலி

இல்லறத்தை வெறுக்குங் கூட்டத்தாரும், அவரெழுதும் நூல்களும் பெருகப் பெருக இன்பநெறி இன்னதென்றே தெரியாமற் போகும். இந்நாளில் ஞான நூல்களெனச் சொல்லப்படும் சில நூல்களை வாசித்ததும், மண்ணாசை பொன்னாசை பெண்ணாசை என்னும் மூவாசையைத் துறக்க வேண்டுமென்றும் வேதாந்த வீட்டை நாடவேண்டுமென்றும் ஊராருக்குச் சொல்லித், தாங்கள் மாத்திரம் வயிறார உண்டு, களியாடல்களில் மூழ்கி, எல்லாம் கடவுள் மயம் என்று கூறித் தூர்த்தர்களாகத் திரியும் சகோதரர்களுக்கு இரங்குகிறேன். ஏறக்குறைய ஆயிரம்

ஆண்டுகளாக நமது நாட்டில் போலித் துறவு நுழைந்து நமது ஊக்கத்தை - ஒழுக்கத்தை - உறுதியைக் - குலேத்து வருகிறது.

வெறுப்பு என்னும் சொல்லே நமது நாட்டைக் கெடுத்துவிட்டது. எதையும் ஆண்டவன் அன்பு வடிவாக் நோக்கினுல் வெறுக்கத்தக்கது ஒன்றிருக்குமோ ? ரவீந்திரநாத் தாகூர் இவ்வுண்மை உணர்ந்தே வெறுப்பை வெறுக்குமாறு கூறுகிருர். அவர் நூல்களே நம் நாட்டார் பயின்று வருவாராயின், பழைய இல்லறநெறி மீண்டும் புத்துயிர் பெறுமென்பது நிச்சயம்.

வெறுத்தல் - துறத்தல் - என்பன, இலே தழை அரும்பு மலர் காய் கனி இல்லா வற்றல்மரம்போல் தோன்றுகின்றன. ஆதலால், இனி வெறுத்தல், துறத்தல் என்பன சிறுவருள்ளத்தில் பதியாதவாறு காக்கவேண்டுவது தாய் தந்தையர் கடமை. கல்வி பயின்று, தொழில் மேற்கொண்டு, அறவழியில் பொருளீட்டி, இல்லறமேற்று, இறைவன் திருவுள்ளக் கருத்தை நிறைவேற்ற இயலாத சோம்பர்கள், பிழைக்கும் வழி தெரியாமையாலும், 'மனேவி மக்கள் பொருட்டு நாம் ஏன் உழைத்தல் வேண்டும்' என்னுந் தீய எண்ணத்தாலும், மொட்டையடித்தோ சடை வளர்த்தோ துவராடை புனேந்தோ 'சங்யாச' வேடந்தாங்கித் திரியும் தீயொழுக்கம்

நாட்டில் பல இடங்களில் பரவியிருக்கிறது. ஒன்று இல்லறமேற்று அன்புநெறி வளர்த்தல்வேண்டும்; அல்லது அவ்வறமேற்கொள்ளாது உலகுய்யு நெறி பற்றி ஒழுகுதல் வேண்டும். இவ்விரண்டுமின்றிச் சோம்பேறிகளாகத் திரிந்து கூடாவொழுக்கத்தில் தலைப்பட்டுத் தீநெறி வளர்த்துவரும் போலிச் சந்யாசிகளையும் அவர்கள் போதனைகளையும் ஏற்றுக் கொள்ள எவரும் ஒருப்படலாகாது.

நமது இந்திய நாட்டில் ஐம்பது லட்சம் சோம்பர்கள் திரிகிறார்களாம். இவர்களுள் கள்ளர் பலர்; குடியர் பலர்; கொலைஞர் பலர். இவர்கள் எத்துணை இல்லறத்தார் பொருளை நேர் வழியிலும் வேறு வழியிலும் பறித்து வருகிறாரென்பது நாட்டார்க்கு நன்கு தெரியும். இக்கூட்டத்தவருள் சிறிது கற்றவராயிருப்பவர், தமது சோம்பற் கூட்டத்தார் பிழைப்புக்கெனச் சில போலி நூல்களை எழுதி வெளியிடுகிறார். அந்நூல்கள், கல்வியில்லா ஏழை மக்களை எவ்வெவ் வழியில் ஏமாற்றுகின்றன என்பதை விரிக்கிற் பெருகும். இக்கூட்டம் பெருகப் பெருக நாடு பலவழியிலும் இழிநிலை எய்தி இடருறுமென்பது திண்ணம். இறைவன் திருவுளக் கருத்துக்கு மாறுபட்டுத் திரியும் இவ்வினத்தார், ஒருவித நாத்திகத்தை வளர்த்து வருகிறாரென்று கூறலாம்.

இன்னவர்க்குத் துணைபுரிவது இறைவனை அவமதிப் பதாகும்.

தமிழ் மக்கள்

இனித் தமிழ்மக்கள், பழந்தமிழ் நூல்களை ஆராய்ந்து அவைகளுட் போந்துள்ள இல்லற மாண்பையும் பெண்ணின் பெருந்தகைமையையும் பழைய படி நாட்டிற் பரப்பக் காப்புக் கட்டி உழைப்பார்களாக; உழைத்துவரின், இறைவன் உளமும் இல்லறமும், இரண்டிற்கு முள்ள அன்புத் தொடர்பும் நனி விளங்கும். நாம் பயிலுங் கல்வியும், நினைக்கும் நினைப்பும், பேசும் பேச்சும், எழுதும் எழுத்தும், செய்யும் செயலும் எல்லாம் அவ்வன்புத் தொடர்பை உணர்த்துவனவாயிருத்தல் வேண்டும்.

வெம்மை - தண்மை

இவ்வுலகை வெம்மை தண்மை என்னும் இரண்டும் இயக்கி வருகின்றன. வெம்மை ஆணுக்கு அறிகுறி; தண்மை பெண்ணுக்கு அறிகுறி. இயற்கைநிலை இவ்வாறாக, தண்மையாம் பெண்ணை ஏனோ வெறுத்தல் வேண்டும்? இனிய அமிழ்து பொழியுந் திங்களை வெறுப்போர் யாவர்? உடலமைப்பில் ஊறுடையாரே அவ்வெண்ணிலவை வெறுப்பர். அதுபோல உடலில் உரமில்லாதாரும்,

நரம்பு தளரப்பெற்றோரும், நோய்வாய்ப்பட்டோரும், தீயொழுக்கத்தால் உடல் வளத்தைச் செகுத்துக் கொண்டோரும், இன்னவரன்ன பிறரும் அழகுறையும் இன்பத் தெய்வமாகிய பெண்ணை வெறுத்துக் கூறுவர். இவர்கள் சபிக்கப்பட்டவர்களென்று அறிஞர் கூறுவர்.

விண்ணப்பம்

உலகில் பிறப்பது எற்றுக்கு? பெண்ணோடு கூடிப் பேரின்பம் துய்ப்பதற்கன்றோ? பெண்ணை வாழ்க்கைத்துணை நலனாக்கொண்ட இல்லறத்தை ஏற்றுப் போற்றாதார் யாரே? ‘அறத்தாற்றின் இல்வாழ்க்கை யாற்றின் புறத்தாற்றிற் - போஒய்ப் பெறுவதெவன்’ என்று திருவள்ளுவ நாயனார் திருவாய் மலர்ந்திருப்பதைக் காண்க. ஔவையார் மிகச் சுருங்கிய உரையால் ‘இல்லற மல்லது நல்லற மன்று’ என்று கூறிப் போந்தார். இல்லறமல்லாத அறம் நல்லறமாமோ? இல்லறமே இயற்கை அறம்; மற்றையது செயற்கை அறம்.

அன்பர்களே! உங்கட்கு இயற்கை வேண்டுமா? செயற்கை வேண்டுமா? இன்பம் வேண்டுமா? துன்பம் வேண்டுமா? இன்பம் வேண்டுமேல் இயற்கையை விரும்புங்கள்; துன்பம் வேண்டுமேல் மற்

றென்றை விரும்புங்கள். பெறற்கரிய மக்கட்பிறவி தாங்கி ஏனோ செயற்கைத் துன்பத்தில் விழுந்து வருந்தல் வேண்டும்? இயற்கைக்குரிய இல் லறத்தில் இறங்குங்கள்; அஃதே இறை உளம் என்பதை உணருங்கள்; இல்லறமில்லையேல் எத் துணை உயிர்கள் துன்பத்தில் வீழ்ந்துகிடக்கும்? உயிர்களின் துன்பத்தை நீக்கவல்ல இல்லறத்தை - இயற்கையறத்தை - ஓம்ப எழுங்கள்! எழுங்கள்!! அவ்வறத்துக்குரிய பெண்மக்களைப் போற்றுங்கள்; அவர்களே உங்கள் உடல் பொருள் ஆவி எல்லாம்! எல்லாம்! நீங்கள் பெண்ணைப் போற்றிய நாளில் உங்கள் நாடு எந்நிலையிலிருந்தது? உங்கள் மொழி எந்நிலையிலிருந்தது? உங்கள் சமயம் எந்நிலையி லிருந்தது? இப்பொழுது இவைகள் எந்நிலையி லிருக்கின்றன? நீங்கள் பெண்மக்களை அடிமைக ளாக்கிவிட்டீர்கள். நீங்கள் அடிமைகளானீர்கள். உங்கள் நாடு அடிமைக் குழியில் விழுந்துவிட்டது. நீங்கள் மீண்டும் துன்பக்கடல் கடந்து இன்பக் கரை ஏறவேண்டுமானால் பெண்ணைப் போற்றுங் கள்; பெண்ணுக்குப் பெருமை கொடுங்கள்; அன்பு நெறியாகிய இல்லறத்தை ஓம்புங்கள்; இல்லறத்திற்குரிய அகப்பொருளை ஆராயுங்கள்; தமிழ் மக்களே! தொல்காப்பியப் பொருளதிகா ரத்தைப் படியுங்கள். இறையனாரகப்பொருளை

இல்வாழ்க்கை

வாசியுங்கள் ; மணிவாசகனுர் திருக்கோவையாரை ஓதுங்கள் ; இறை உளத்தை அறியலாம் ; இல்லறத்தை உணரலாம் ; இரண்டிற்கும் உள்ள தொடர்பை-அதற்குரிய பெண்ணின் பெருமையை - அறியலாம்.

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனு மது.

அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற்
போஒய்ப் பெறுவ தெவன்.

இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான்
முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

அறனெனப் பட்டதே யில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

—திருவள்ளுவர்.

பெண்மக்கள் நிலை

மக்களுள் பெண் ஆண் என்னும் இரு பாலுண்டு. மக்களல்லாத மற்ற அஃறிணைப் பிராணிகளிலும் இவ்வேற்றுமை உண்டு. உலகம் என்று சொல்வது பெண் ஆண் என்னும் இருபாலா லும் ஆக்கப்பட்ட தொன்றேயாகும். பெண் ணின்றி ஆணில்லை; ஆணின்றிப் பெண்ணில்லை. இரண்டும் இன்றியமையாதன. இன்று உயர்திணை உலகைப்பற்றிப் பெண்மக்கள் நிலையைச் சிறிது ஆராய்வோம்.

உரிமை

உலகம் பெண் ஆண் என்னும் இருபாலால் ஆக்கப்பட்டிருப்பினும், நீண்ட காலமாக ஆணுல கம் பெண்ணுலகத்தை அடக்கி ஆண்டு வருகிறது. முதலாளிகள் தொழிலாளிகளை அடக்கி ஆள்வது போல, ஆண்மக்கள் பெண்மக்களை அடக்கி ஆண்டு வருகிறார்கள். தங்களுக்கு ஊழியஞ் செய்யவே, 'பெண் மக்கள் படைக்கப்பட்டார்கள்' என்று ஆண்மக்கள் நினைக்கிறார்கள். பெண்மக்கள் உரிமையை ஆண்மக்கள் கட்டுப்படுத்தி வருவதன் காரணம் சுயநலமேயாகும். பெண்மக்கள் உரி

மையை ஆண்மக்கள் கட்டுப்படுத்தலால், உலக வளர்ச்சி குன்றி வருகிறது. இருபாலாரின் உரிமை, உலகை வளர்க்குங் கருவி என்பதை எவரும் மறத்த லாகாது.

கொடுங்கோன் மன்னரைக் குடிமக்கள் விரும்ப மாட்டார்கள். கொடுஞ் செயல் புரியும் முதலாளி களைத் தொழிலாளிகள் விரும்பமாட்டார்கள். அதுபோலக் கொடுமை புரியும் ஆண்மக்களையும் பெண்மக்கள் விரும்பமாட்டார்கள். இதை உணர்ந்த ஆண்மக்கள் பெண்மக்களுக்குக் கல்வி கொடுப்ப தைத் தடுத்துவிட்டார்கள். பெண்மக்கள் போதிய கல்வி அறிவு பெறுவார்களாயின், தங்கள் உரி மையை உணர்ந்து, அடிமைத் தன்மையை ஒழிக்க முயல்வார்கள் என்றும், அதனுல் ஆண்மக்கள் தங் கள் சுயநலச் சுகங்கள் குறையும் என்றும் அஞ்சு கிருர்கள் போலும். அச்சத்தால் ஆண்மக்கள் பெண்மக்களை அஞ்ஞான அந்தகாரத்தில் அழுத்தி வருகிருர்கள் போலும். பெண்மக்கள் கல்வி அறி வின்மையால் 'நாம் ஆண்மக்களுக்கு அடிமைகளாக வாழவே படைக்கப்பட்டோம்' என்று கருதித் தங்கள் உரிமையை நாடிக் கிளர்ச்சி செய்வதில்லை.

இப்பொழுது உலகத்தின் சில பாகங்களில் பெண்மக்கள் உணர்ச்சி பெற்றுத் தங்கள் உரி மையை நாடி உழைக்கிருர்கள். அவர்கள் உணர்

வுக்குக் காரணம் அவர்கள் போதிய கல்வியறிவு பெற்றிருப்பதே யாகும். மேல்நாட்டுப் பெண்மக்கள் கிளர்ச்சிசெய்து தங்கள் உரிமையை நாட்டினார்கள். அப் பெண்மக்கள் தங்கள் உரிமையை நாடிக் கிளர்ச்சி செய்து வெற்றி பெற்றுவரும் இந்நாளில், கீழ்நாட்டுப் பெண்மணிகள் வாளா காலங் கழிக்கலாமோ? மேல்நாட்டுப் பெண்மக்கள் தங்கள் நாட்டு நாகரிகத்துக்கேற்ற உரிமை பெற முயன்று வருகிறார்கள். கீழ்நாட்டுப் பெண்மக்களும் தங்கள் நாட்டு நாகரிகத்துக்கேற்ற உரிமை பெற முயலல் வேண்டும். இதைக் கீழ்நாட்டுப் பெண்மக்கள் மறத்தலாகாது.

ஏமாற்றம்

இந்தியப் பெண்மக்கள் நிலையை நோக்குவோம். சரித்திர காலத்துக்கு முன்னர், இந்தியப் பெண்மக்கள் உரிமை பெற்றிருந்தார்கள் என்பதற்குப் பல சான்றுகளுண்டு. பின்னைக் காலத்தில் இந்தியப் பெண்மக்கள் தங்கள் உரிமையிழந்து சடப்பொருள்கள்போல உழன்று வரலானார்கள். ஆண்மக்கள், 'பெண்மக்கள் படித்தலாகாது' என்ற விதியை ஏற்படுத்தினார்கள். அவ்விதிக்கு மாறுபட்டு மிகச் சில பெண்மணிகள் தங்கள் முயற்சியால் கல்வி அறிவு பெற்று வந்தார்கள்.

பொதுவாக நம் பெண்மணிகள் கல்வியின்மையால் தங்கள் நிலையுணராது அடிமைகளாக வாழ்ந்து வருகிறார்கள். பெண்மக்கள் அடிமைக் கூட்டில் அகப்பட்டு, அணிகலன்களையும் பட்டாடைகளையும் தரிப்பதனால் என்ன பயன்? ஆண்மக்கள், பெண்மக்களுக்குக் கல்வி யென்னும் உயரிய ஆபரணத்தைத் தரிப்பதற்குப் பதிலாகப் பொன்னாபரணங்களைப் பூட்டி, அவர்களை ஆசைப் படுகுழியில் வீழ்த்தினார்கள். இந்தியப் பெண்மக்களுக்குப் பொன்னாபரணங்களிலுள்ள ஆசை, வேறு பொருள்களில் கிடையாது. ஆண்மக்கள் மிகத் தந்திரமாகப் பெண்மக்கள் உரிமையை அழித்தார்கள். முதலாளிகள் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி வருவது போல, ஆண்மக்களும் பெண்மக்களை ஏமாற்றி வருகிறார்கள்.

கட்டுப்பாடு

இந்தியப் பெண்மக்கள், பிள்ளைகளுக்குத் தாய்மார்களாக இருக்கவும், நாயகன்மார்களுக்கு நாயகிமார்களாக இருக்கவும், அடுப்பூதவும் பயின்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் உலகத்திலுள்ள இயற்கை இன்பங்களையும், வேறு பல இன்பங்களையும் நுகர்கின்றார்களில்லை. அவர்கள் அறிவு, பானைசட்டி அளவாக - வீட்டளவாகக் - கட்டுப்பட்டுக் கிடக்கிறது.

அவர்கள் அறிவை வியாபகப்படுத்தாது, கட்டுப் படுத்துவது பெரும்பாவம்.

ஆண்மக்களுக்கும் பெண்மக்களுக்கும் அறிவில் வேற்றுமையுண்டோ? எவ்வித வேற்றுமையுங் காணோம். வீணாக எற்றுக்கோ பெண்ணறிவைக் கட்டுப்படுத்தல் வேண்டும்? பெண்மக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்மக்களையே எதிர் பார்க்கிறார்கள். ஆண்மக்கள் தங்கள் விருப்பம்போலப் பெண்மக்களைக் கட்டுப்படுத்துகிறார்கள். பெண்மக்கள் ஆண்மக்களைக் கட்டுப்படுத்துங் காலம் வரின், அப்பொழுது ஆண்மக்கள் என்ன பாடு படுவார்கள்? இதை ஆண்மக்கள் உய்த்து உணர்வார்களாக.

வலியுறுத்தல்

கல்வி அறிவு ஒழுக்கத்தால் பண்பெற்று, நன்மை இது தீமை இது என்ற பகுத்தறிவு பெறு முன்னரே பெண்மக்கள் மணஞ்செய்து கொடுக்கப் படுகிறார்கள். பண்டைக் காலத்திருந்த காதல் மணம் அறவே அழிந்துபட்டது. பெண்மக்கள் இயல்பாக அறிவு விளங்கப்பெற்று, அன்பு இன்னது - மரியாதை இன்னது - என்பதை உணருமுன்னர், மற்றவர்களால் அவர்களுக்கு அன்பும் மரியாதையும் போதிக்கப்படுகின்றன. இவை செயற்கை

ஞானமாகவே பெண்மக்களை மணஞ் செய்கின்றன. தன்னுள்ளத்தில் அன்பு கொள்ளாத ஒருவனிடத்தில், அன்பு கொள்ளுமாறு ஒருத்தியைத் தூண்டுவது பாவமன்றோ? அவள் உள்ள நிலை ஓரிடத்தில் கிடக்க, அதை வேறோரிடத்தில் வலிந்து தள்ள முயல்வது அவளைக் கொலை செய்வதாகும். இச் செயலால் தீயொழுக்கங்கள் பெருகுகின்றன.

கோடுமை

ஆண்மகன் தனக்கு வேண்டிய உரிமைகளைப் பெற்றிருக்கிறான். அவன், தான் விரும்பும் பெண் மகளை மணஞ் செய்ய உறுதி கொள்கிறான்; பல பெண்மக்களை மணஞ் செய்யும் உரிமை பெற்றிருக்கிறான்; மனைவி இறந்தால் மற்றொருத்தியை மணஞ் செய்து கொள்கிறான். அறுபது வயது கடந்த கிழவனும் 4-ந் தாரம் 5-ந் தாரம் வரை செல்கிறான். மனைவி பிள்ளை பெறாத மலடியாயிருந்தால், கணவன் இன்னொரு பெண்ணைத் தேடுகிறான். ஆண்மகன் கொடுமை என்னே! பெண்மகள் சிறுமை என்னே! ஆண்டவனே! நீ எங்கே இருக்கிறாய்?

பிறப்பில் பேடாயிருக்கின்றவனுக்கும், இடையில் தீயொழுக்கத்தால் ஆண்தன்மை இழந்தவனுக்கும் சந்தானம் உண்டாகாது. சில தாய்மாரும் தந்தைமாரும் தம் வீட்டுப் பிள்ளையின்

குற்றத்தை உணராது, கட்டழகும் இளமையும் மிக்க செல்வியை 'மலடு' என்று கொண்டு, மற்றும் பல இளங்கொடிகளைக் கொண்டுவந்து தடியனுக்குக் கட்டுகிறார். அந்தோ! இக்கொடுமையை என்னென்று சொல்வது!

முயற்சி

இந்தியாவில் பெண்மக்கள் உரிமையிழந்து படுந் துன்பத்தை வருணித்தல் முடியாது. கைம்பெண்கள் படுந் துன்பத்துக்கோ அளவில்லை. பெண்மக்களுக்குள்ள கட்டுப்பாடுகள் ஆண்மக்களுக்கிருந்தால் அவர்கள் அவைகளை ஒழிக்க முயல்வார்கள். அதுபோலப் பெண்மக்களும் தங்களுக்குள்ள கட்டுப்பாடுகளை நீக்கிக்கொள்ளத் தாங்களே முயற்சி செய்தல் வேண்டும். பெண்மக்கள் தங்கட்கெனச் சங்கங்கள் அமைத்தும், தங்கட்கெனப் பத்திரிகைகள் உண்டாக்கியும், அவைகளின் வாயிலாகத் தேச தருமத்துக்கு மாறுபடாது, பெருங் கிளர்ச்சி செய்து சுதந்திரம் பெறுவார்களாக.

அடிமை

இந்தியா அந்நிய ஆட்சிக்கு உட்பட்டு வருந்துதற்குப் பல காரணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று, பெண்மக்களை ஆண்மக்கள் வருத்தி அவர்கள் உரிமையைக் கொள்ளையடித்தது.

கற்பு

பெண்ணுக்கு உரிமை வழங்கிவிடின், கற்பு நிலை குன்றிப்போகும் என்று சிலர் கூறுவது வழக்கம். இது மடவோர் கூற்ருகும். கற்பு என்னுஞ் சீரிய பொருள் பெண்மகள் பொறுப்பிலிருப்பது. அதைக் காப்பதும் விடுவதும் அவளது மனோ நிலையைப் பொறுத்து நிற்கின்றன.

பிறர் கட்டுப்பாட்டால் கற்பு காக்கப்படுமென்று நினைப்பது அறியாமை. கட்டுப்பாடில்லையேல் கற்பழியுமென்று கூறுவதை நாம் ஏற்கமாட்டோம். கட்டுப்பாட்டுக்குள் அடங்கி ஒடுங்கியுள்ளவரிடத்துக் கற்பு அழிவதில்லை போலும்! ஆசிரியர் திருவள்ளுவர் கூறியுள்ள அருள் மொழியைக் கூர்ந்து ஆராய்வோர்க்குக் கற்பு நிலை புலனுகும்.

'சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யும் மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை'

இத்திருக்குறளானே பெண் மக்கள் உரிமையைச் சிறைப்படுத்தலாகாது என்பது தொனித்தல் காண்க.

கதைகள்

நம்மவர்களிற் சிலர் திரேதாயுக கிரேதாயுகக் கதைகளைக் காட்டி வாதஞ் செய்கிருர். அக்கால

நிலை வேறு; இக்கால நிலை வேறு. அது தெய்விகக் காலம். நாயகன் இறந்தான் என்று கேட்ட உடனே நாயகியின் உயிர் இயல்பாக எவ்வித முயற்சியுமின்றிப் பிரியுமென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. இப்பொழுது அவ்வாறு உயிர் பிரிகிறதா? அந்தக் காலக் கதைகளைப் பேசுவது தேச சுதந்திரத்தை நாடுவதாகாது.

காலநிலையை உணர்ந்து, தங்கள் பொறுப்பிலுள்ள பெண்மக்கள் நிலையைப் பண்படுத்த ஆண் மக்கள் முயல்வார்களாக. தேச தருமத்துக்கு மாறுபடாத வழியில் தங்கள் உரிமையைப் பெறப் பெண் மக்கள் முயல்வார்களாக.

இயற்கை வாழ்வு

ஆணுடன் பெண்ணும் பெண்ணுடன் ஆணும்
அமர்ந்துறை செந்நெறி வாழ
வீணிலே ஒருவர் ஒருவரை விலக்கி
வெறுத்தழி வெந்நெறி வீழத்
தாணுவே இயற்கைத் தாயுடன் பிரியாத்
தந்தையே உயிரொளி பெற்று
மாணுற உலக வாழ்வினை வைத்த
மன்னனே அருள்புரி இன்னே. க

அன்புநீ யன்றோ அன்பினை யடைய
அன்புசேர் நெறியதே வேண்டும்
கன்னியை மணந்து கான்முளை ஈன்றால்
கடலெனப் பெருகுநல் லன்பே
அன்னவள் தன்னை அகன்றுநீத் துறைந்தால்
அடைந்திடும் அன்பெனும் ஊற்றே
அன்புழி துறவு அழிதலே வேண்டும்
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே. உ

பொழிலெனப் பொலியும் பொன்னொளிப் பெண்
பொறுமையை அன்னையை அன்பை [ணைப்
இழிவெனக் கருதி ஏசுவோ ரிங்கே
எங்கிருந் துதித்தனர் அந்தோ!
பழியினைச் சுமக்கும் பாவரே யாவர்
பகுத்தறி வவர்பெறச் செய்யே
வழிவழி இயற்கை வாணியை மணந்து
மாநிலம் வளர்த்தருள் பதியே. ௩

மண்ணினைப் பொன்னை மங்கையைத் துறந்தால்
மாநெறி கூடுமென் றுரைத்தல்
கண்ணிலார் கூற்றுங் கடவுளே எங்கும்
கலந்தநீ மூவிடங் கரவோ
எண்ணமே மாயை இயற்கையின் உயிரே
ஈசனே வெறுப்புறு துறவாம்
புண்ணெறி எரிவால் புகுந்தநோய் போதும்
போலியை ஒழித்தருள் செய்யே. ௪

இயற்கை வாழ்வு

தாய்மையின் ஒளியே தனிமுத லெங்கும்
தங்குறு நின்னொளி யுணர்த்தும்
தூய்மையாந் திறவு துணைபுரி தாயைத்
தூற்றலும் பழித்தலும் அறமோ
பேய்மனச் சிறியர் பேச்செலாம் ஒழிக்கப்
பெரியனே திருவுளங் கொள்க
வாய்மையே வளர வள்ளலே கருணை
வழிவழி வேண்டுவன் முறையே. ௫

மங்கையை மாயா மலமெனச் சில்லோர்
மருட்சியால் சொற்றனர் மாயை
எங்குள தென்றே எண்ணின ராயின்
ஏங்குவர் தம்முள மென்றே
தங்கிடந் தேர்ந்து சாய்த்திடின் மங்கை
தற்பர நின்னொளி யாடும்
பொங்கிட மென்று போற்றுவர் தெளிந்த
புந்தியிற் பொலிதரு பொருளே. ௬

எங்கணு முள்ள இறைவனே உன்னை
எப்படிக் காணுத லென்று
சங்கையே கொண்டு சாதனஞ் செய்தும்
சார்நிலை பெறுவதோ இல்லை
நங்கையை மணந்து நன்னெறி நின்றால்
ஞானமும் தியாகமும் அன்பும்
துங்கமும் தோன்றித் தொடர்வழி காட்டும்
தூயனே துணைபுரி யாயே. ௭

இல்வாழ்க்கை

தேமொழிப் பெண்கள் சேரிடச் சூழல்
தெய்விகப் பூம்பொழிற் காட்சி
எமுற வழங்கும் இனிமையை மாயை
என்றென எம்மனம் எழுமே
தோமுள மனத்தர் சொல்லிய உரையால்
தொல்லையே விளைந்தது போதும்
சேமுறும் இயற்கைச் செந்நெறி வளரச்
செல்வமே திருவருள் செய்யே. ௮

முத்தியென் றெண்ணி முகமெல்லாஞ் சிவக்க
மூச்சினை அடக்கியே வந்தோர்
சத்திழந் தீரல் சவலையுற் றிறந்த
சரித்திரம் பலபல என்னே
பத்தியை வளர்க்கும் பாவையை மணந்து
பரநலம் பேணியே வாழும்
சத்திய மார்க்கந் தழைத்தினி தோங்கத்
தற்பர தயைபுரிந் தருளே. ௯

மாசிலா வீணை மாலையின் மதியம்
மலர்மணஞ் சொரிபொழில் நன்று
வீசிடு தென்றல் வீங்கிள வேனில்
வெறிமலர் வண்டறை பொய்கைத்
தேசெலாம் பொலியுந் தெய்விகப் பெண்ணே
சிற்பர தற்பர மாயை
நேசமே! இயற்கை நெறியினைத் தூர்க்கும்
நீசத்தைக் களைந்தருள் செய்யே. ௧௦

—'பொதுமை வேட்டல்' (திரு. வி. க.)